

קונטרס

י'קרא דמלכא המבואר

מכבוד קדושת מרן
בעל היקרא דמלכא זיע"א

פרשת נצבים

עם ביאור משולב על דברי קדשו
והוספת ציונים והערות

נערך ע"י הרב"ג ר' אברהם זילבר שליט"א
בן מורנו ראש הישיבה שליט"א

כל הזכויות שמורות

למכון "מעיינות הרים"

להוצאת ספרי הצה"ק לבית זוועהיל
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

רח' האדמו"ר רבי שלמה מזוועהיל, בית ישראל

ת.ד. 5088 ירושלים 91050

טל: 052-7646061 פקס: 02-5326464

דוא"ל: 5326464@gmail.com

יו"ל בסיוע הצה"ק זוועהיל

עיצוב ועימוד:

סוף פסוק – 0583256900

**סוף
פסוק**

בסוף, עימוד טוב קבע

פרשת נצבים

תשי"ז נצ"י

אתם נצבים היום כולכם וגו' לעברך בברית וגו' למען הקים אותך היום לו לעם והוא יהי' לך לאלהים. הנה "היום" נאמר על זמן ר"ה (עי' זוה"ק ח"ג רלא:). שבו נאמר היום הרת עולם, וכולם עוברין לפניו כבני מרון (ר"ה טז.), ובו אומרים מלכיות זכרונות ושופרות. ואיתא בנמ' ר"ה ט"ז, אמר הקב"ה אמרו לפני בראש השנה מלכיות זכרונות ושופרות מלכיות כדי שתמליכוני עליכם, זכרונות כדי שיעלה זכרונכם לפני לטובה ובמה בשופר. שהשופר שתוקעין בו התרועות סגולתו להשמיע הכתרת המלך כש"כ (במדבר כג, כא) ותרועת מלך בו, ולעשות

ביאורים

לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב. הנה מבואר בזוה"ק (ח"ג רלא.), כי כל היכי דכתיב סתם "היום", הוא נאמר על זמן ראש השנה, שבו נאמר בתפילה 'היום הרת עולם', ו'כולם עוברין לפניו כבני מרון' (ר"ה טז.), ובו אומרים מלכיות זכרונות ושופרות, והוא הרמז באמרו 'אתם נצבים לפני ה' כולכם'. ואיתא בנמ' ר"ה ט"ז, 'אמר הקב"ה אמרו לפני בראש השנה מלכיות זכרונות ושופרות מלכיות כדי שתמליכוני עליכם, זכרונות כדי שיעלה זכרונכם לפני לטובה ובמה בשופר'. כלומר, שהשופר שתוקעין בו התרועות ביום ראש השנה, סגולתו להשמיע בקול רם את הכתרת המלך הקב"ה^א, כמו שכתוב (במדבר כג, כא): 'תְּרֹעַת מֶלֶךְ בּוֹ'^ג, ולעשות אותנו

נצבים היום בר"ה שבו נברא העולם ועוברים לפניו וממליכים המלך • נכרת ברית חדשה כתנאים שבין איש לאשה • מדה כנגד מדה הקב"ה מגלה השגחתו עלינו • ריבוי המדרגות בישראל לכבוד המלכות • יש חידוש המלוכה כללי ופרטי ודין כללי ופרטי • לפי ערך התפילה מתבטל הדין • לכך יש מעלה להתאסף בר"ה • הקב"ה נכלל עמנו במשפט.

פרשתנו פותחת בכתוב (דברים כט, ט"ב) אַתֶּם נִצָּבִים הַיּוֹם בְּלִפְנֵי ה' אֱלֹהֵיכֶם רֹאשִׁיכֶם שְׂבָטֵיכֶם זִמְנֵיכֶם וְשִׁטְרֵיכֶם כֹּל אִישׁ יִשְׁרָאֵל, לְעִבְרָךְ בְּבְרִית ה' אֱלֹהֶיךָ וּבְאֵלָתוֹ אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ פָּרַת עִמָּךְ הַיּוֹם, לְמַעַן הָקִים אֹתְךָ הַיּוֹם לֹו לְעָם וְהָיָה לְךָ לְאֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְךָ וּכְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם

ציונים והערות

עושים המלכים שתוקעין לפניהם בחצוצרות ובקרנות להודיע ולהשמיע בכל מקום תחילת מלכותו וכן אנו ממליכין עלינו את הבורא יתברך ביום זה, וכן אמר דוד בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך ה'. ג. ראה פירוש האבן עזרא:

א. ז"ל הזוה"ק: 'ובכל אתר ויהי היום דא ראש השנה (איוב א) ויהי היום ויבאו בני האלהים יום ראש השנה הוה'. ב. ראה עשרת טעמי התקיעה לרבנו סעדיה גאון: 'הענין הראשון מפני שהיום תחלת הבריאה שבו ברא הקב"ה העולם ומלך עליו, וכן

אותנו לעמו כי אין מלך בלי עם, ועל ידי מה עושה אותנו לעמו, שאנו מכירים תחילת בריאתו של העולם בר"ה ואומרים היום הרת עולם, וכשיש בריאה יש בורא ואנו ממליכים אותו עלינו, ועל ידי זה בא זכרוננו לפנינו לטובה להיות לנו לאלוקים ואנו זע"ז בברית כמו תנאים של חתן וכלה שכותבים אל יבריחו זמ"ז ואל יעלימו זמ"ז.

ביאורים

זה בא זכרוננו לפנינו לטובה להיות לנו לאלוקים, ואנו באים זה עם זה בברית, כמו תנאים של חתן וכלה שכותבים: 'אל יבריחו זה מזו ואל יעלימו זה מזו', וכביכול בני ישראל מקבלים על עצמם לקיים כל גזירות מלך ולא להבריה ממנו כלום, וכנגד זה אף הקב"ה מתחייב כביכול להיטיב לישראל בהנהגה גלויה, ולא בהסתור פנים הדומה להעלמה.¹

לעמו, כי הלא הקב"ה קבע בתחילת הבריאה שמלכותו יתברך תצטרך 'עם', כי 'אין מלך בלי עם'², ועל ידי מה הקב"ה עושה אותנו לעמו, במה שאנו מכירים בכח מלכותו ביום ראש השנה, שכן תחילת בריאתו של העולם היה בראש השנה³, ואומרים לפנינו 'היום הרת עולם', כלומר היום היה תחילת הבריאה⁴. וכשיש בריאה יש בורא ואנו ממליכים אותו עלינו, ועל ידי

ציונים והערות

ולידה, ומר אמר חדא ומ"א חדא ולא פליגי. כי בתשרי היה העיבור, וכן אותיות תשרי, והם אותיות ראשית. ובניסן היתה הלידה, שצריך נסים לצאת מן הבטן בעת לידתה, וכן מורה ניסן ענין נס, ובו היתה הגאולה בנס. וידוע כי כל יציאת מצרים הוזכרה בלשון לידה, ואעבור עליך ואראך מתבוססת בדמייך. וכן אמר כאן, היום הרת עולם לשון הריון, ולא אמר נברא העולם, כי בתשרי היה הריון.¹ ז. ראה יסוד צדיק (עמוד רפד): 'הענין שכותבים בתנאים ואל יבריחו ואל יעלימו לא זה מזו ולא זו מזה, הגם שכבר חקרו ודרשו היטב הדק על טיב המדוברים, ואם היה חשש כל דהו לכעין זה וכדו', לא היה הדבר בא לידי גמר, מ"מ עכשיו שהוחלט אצלם לבוא בקשרי שידוכים, לא תוכל אף סיבה - יהיה מה שיהיה - לבטל ההתקשרות והיחוד ביניהם, לכן הוצרכו שפיר להתנות ביניהם שלא יבריחו ואל יעלימו וכו'. וזה הענין מה שנצטוו על עשיית המשכן דוקא אחר עשיית העגל, להורות ולגלות על גודל הקשר של קיימא והיחוד בין קוב"ה לעמו ישראל אע"פ שחטאו וחייבתו לפניו בכל עת'. וראה ליקוטי תורה לבעל התניא פרשת נצבים.

'ותרועת מלך בו - במחנה ישראל, וזה ותקעתם תרועה'. ד. יסוד זה הובא בקדמונים בטעם בריאת העולם, ראה ספר עמק המלך (שער א - פרק א): 'יתברך שמו הגדול, קודם כל דבר, עלה ברצונו הפשוט לברוא העולמות, כי אין מלך בלא עם, שנאמר, 'ברוב עם הדרת מלך' [משלי יד, כח], וגם טבע הטוב להיטיב, ואם שאין עולם, למי ייטיב'. ומקור הדברים בפרקי דרבי אליעזר (פרק ג): 'מיד נתייעץ הקב"ה בתורה ששמה תושיה לברא את העולם. השיבה לו ואמרה, רבון העולמים, אם אין צבא ואם אין מחנה למלך - על מה הוא מולך, ואם אין עם מקלסין למלך אי זה הוא כבודו של מלך, שמע אדון העולם וערב לו'. ה. ראה זוהר חדש (פרשת בראשית): 'אמר רב יהודה אמר רב, מפני מה בראש השנה דין הגוף והנשמה, מפני שבו נולד אדם הראשון, ובו ביום נעשה גוף, ונזרקה בו נשמה, ובו ביום נידון ונקבע הדין לדורות'. ו. ראה פרי עץ חיים (שער השופר - פרק ה): 'ומה שאנו אומרים בר"ה היום הרת עולם, ונחלקו רז"ל אם בתשרי נברא העולם אם בניסן, ואין יחלקו במציאות במחלוקת זה, ואין יצדק ע"ז אלו ואלו דברי אלהים חיים. והתירץ לזה, כי יש עיבור

ואיתא (ב"ר ט, יא) מדה כנגד מדה לא בטלה, היינו כל מה שאדם עושה למטה דיוקן נשמתו של אדם עושה כנגדו למעלה (ספר כוונות ישן דף יב: מובא בתניא ריש קונטרס אחרון), וכמו שאדם מקיים תומ"צ בעוה"ז כן כביכול הקב"ה מקיים התורה מניח תפילין לובש ציצית, ואם אנחנו מכינים את עצמנו להתייצב ולעבור בברית להיות לו לעם, עי"ז נעשה איתערותא דלעילא, התגלות השגחה יחוד אלקות עלינו לפני כל העמים.

לכן צריכים להתייצב עם כל אשר לנו מהגדול ועד הקטן כמו שפירש"י מחוטב עצץ מלמד שבאו כנענים להתגייר וכו' ונתנם משה לחוטבי עצים ושואבי

ביאורים

ולעבור בברית להיות לו לעם, על ידי זה נעשה איתערותא דלעילא, התגלות השגחה יחוד אלקות עלינו לפני כל העמים.

לכן אנו צריכים להתייצב ביום ראש השנה עם כל אשר לנו לפני ה' מהגדול ועד הקטן, כמו שפירש רש"י: 'מחוטב עצץ מלמד שבאו כנענים להתגייר בימי משה, כדרך שבאו גבעונים בימי יהושע. וזהו האמור בגבעונים (יהושע ט, ד) ויעשו גם המה

ואיתא במדרש (ב"ר ט, יא)^ה, דאף על פי שכל מדות ההנהגה בטלו, מדה כנגד מדה לא בטלה, היינו כל מה שאדם עושה למטה, דיוקן נשמתו של אדם עושה כנגדו למעלה (ספר כוונות ישן דף יב: מובא בתניא ריש קונטרס אחרון)^ט, והוא השורש נשמה שלו הנמצא בעליונים, ויתר על כן, כמו שאדם מקיים תורה ומצוות בעולם הזה, כן כביכול הקב"ה בעצמו מקיים התורה מניח תפילין לובש ציצית מדה כנגד מדה', ואם אנחנו מכינים את עצמנו להתייצב

ציונים והערות

לישראל אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם שנאמר שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם שנאמר ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ'. וראה עוד תנא דבי אליהו (פרק יח): 'מכאן אמרו כל ת"ח שיושב וקורא ושונה ועוסק בתורה הקב"ה יושב כנגדו וקורא ושונה עמו שכאן נאמר נכח פני ה' ולהלן הוא אומר ויחנו אלה נוכח אלה וגו'". וראה עוד מדרש (שמו"ל ט). וראה עוד קדושת לוי בדרושים לחנוכה שכתב: 'בחנוכה אנו מדליקין ל"ו נרות ובעובדא דלתתא איתער לעילא כנגדו נדלק למעלה ל"ו נרות ול"ו דלמעלה עם ל"ו דלמטה הוא ע"ב כנגד שם ע"ב ברוך הוא, ועם השמש שבכל לילה נרות חנוכה הם מ"ד ונגדם למעלה מ"ד הרי למעלה ולמטה פ"ח. הרמז בזה הפ"ח נשבר ואנחנו נמלטנו (תהלים קכד, ז) על ידי הפ"ח שנשבר מלכות אנטיכוסטס אנו גורמים להדליק למטה ולמעלה פ"ח נרות'.

ח. ז"ל המדרש: 'אמר רבי סימון בשם רבי שמעון בר אבא כל המדות בטלו מדה כנגד מדה לא בטלה, רבי הונא בשם ר' יוסי מתחלת ברייתו של עולם צפה הקדוש ברוך הוא שבמדה שאדם מודד בה מודדין לו, לפיכך אמרו חכמים והנה טוב מאד, זו מדה טובה'. ט. ז"ל: 'להבין איך הקורא בסיפורי מעשיות שבתורה הוא מקושר בח"ע ע"פ מ"ש בכוונות דט"ז ע"ב כמו שהאדם עוסק למטה כך דיוקן האדם העליון למעלה כו". י. ראה גמרא ברכות (ו): 'אמר רבי אבין בר רב אדא אמר רבי יצחק מניין שהקדוש ברוך הוא מניח תפילין, שנאמר נשבע ה' בימינו ובזרוע עזו בימינו זו תורה, שנאמר מימינו אש דת למו ובזרוע עזו אלו תפילין שנאמר ה' עז לעמו יתן... אמר ליה רב נחמן בר יצחק לרב חי"א בר אבין, הני תפילין דמרי עלמא מה כתיב בהו, אמר ליה ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ ומי משתבח קודשא בריך הוא בשבחייהו דישאל אין דכתיב את ה' האמרת היום (וכתיב) וה' האמירך היום אמר להם הקדוש ברוך הוא

מים, וגם עליהם אמר הכתוב לעברך בברית, ועל פסוק זקניכם ושומריכם פירש"י החשוב חשוב קודם, כי דווקא היות הרבה מדרגות עד חוטב וכו', אז שייך עליהם שם העם ולהיקרא עליהם מלך, כי אין מלך בלי עם, וכמו שבאר הרבה מינים שונים מריש דרגין עד יתוש קמן.

ובבב' ראש השנה מתחדשת הבריאה ומתחדשת המלוכה, היות בתחילה הבריאה נבראה לששת אלפים שנה ובכל זאת כתוב (נחמ' ט, ו) ואתה מחיה את כולם לשון הוה, ובכל רגע מהוה הבריאה מחדש מאין ליש, וכמו שאדם נידון בראש השנה הגם שנידון בכל יום ובכל רגע (עי' ר"ה מז.), אלא מדרגות מדרגות

ביאורים

ובכל ראש השנה מתחדשת הבריאה ומתחדשת המלוכה י"א, ואף על פי שאנו רואים לעינינו עולם קיים, היות בתחילה הבריאה נבראה לששת אלפים שנה, ובכל זאת כתוב (נחמ' ט, ו) 'וְאַתָּה מְחִיָּה אֶת כָּל־לֶשׁוֹן הוּה, ובכל רגע השי"ת מהוה הבריאה מחדש מאין ליש. ואם תאמר אם כן מה החידוש המיוחד ביום ראש השנה, יש לומר דביום ראש השנה יש התחדשות גדולה יותר, ממה שמתחדשת הבריאה בכל רגע ורגע, וכמו שאנו מוצאים דאדם נידון בראש השנה, הגם שאמר חז"ל שהאדם נידון בכל יום ובכל רגע (עי' ר"ה טז.)², ואם כן מה החידוש שיש יום דין בראש השנה, אלא ודאי מדרגות מדרגות ובחינות שונות יש³, ויש

בערמה, ונתנם משה לחוטבי עצים ושואבי מים. וגם עליהם אמר הכתוב 'לעברך בברית', דאפילו אלו הגרים שהם הפחותים שבישראל שבאו בדרך רמאות להיכנס תחת כנפי השכינה, מכל מקום הרי הם נכללים בברית, ועל פסוק זקניכם ושומריכם פירש"י: 'החשוב חשוב קודם'. ויש לבאר בזה כי דווקא היות הרבה מדרגות עד חוטב וכו', אז שייך עליהם שם העם ולהיקרא עליהם מלך, כי אין מלך בלי עם, וכמו שבאר הרבה מינים שונים מריש דרגין עד יתוש קמן, כמו כן אומתו עם ישראל כוללת הרבה מינים ומדרגות שונים, וחי עולמים מולך על כולם כאחד, כי ריבוי המינים מראה על יופי שלימות המלכות.

ציונים והערות

שעה שנאמר לרגעים תבחננו. יג. ראה זהר חדש פרשת בראשית במדרש הנעלם: 'דבר אחר, הנך יפה רעיתי ומום אין בך. תנו רבנן, בארבעה פרקים בשנה העולם נידון. אמר רבי אלכסנדראי, וכי לא נידון האדם אלא לפרקים אלו, והא כתיב (איוב ז) ותפקדנו לבקרים לרגעים תבחננו. ואמר רבי יצחק, אין לך כל רגע ורגע שאין הקדוש ברוך הוא משגיח באדם, בכל מה שהוא עושה. ותני הכא, דבארבעה פרקין בשנה הוא. אמר רבי אלכסנדראי, הדרי בי. מלה דאורייתא בעניינא דא. ולא בעניינא דההוא מלה דרבנן. דפסוקא אמר, פקידה ובחינה.

יא. ראה שער הכוונות (דרושי ראש השנה דרוש א): 'ויראה לי כי בכל ר"ה חוזר האצילות העליון' לכמות שהיה בתחילת בריאת העולם. יב. ז"ל הגמרא: 'תניא הכל נידונים בראש השנה וגזר דין שלהם נחתם ביום הכפורים דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר הכל נידונים בראש השנה וגזר דין שלהם נחתם כל אחד ואחד בזמנו בפסח על התבואה בעצרת על פירות האילן בחג נידונים על המים ואדם נידון בראש השנה וגזר דין שלו נחתם ביום הכפורים רבי יוסי אומר אדם נידון בכל יום שנאמר ותפקדנו לבקרים רבי נתן אומר אדם נידון בכל

ובחי' שונות יש, ויש כלליים ויש פרטיים, כמו בעת התחלת בריאת העולם הי' אפשרות לברוא או לא לברוא ולא הייתה הבריאה בשום פעם חיובית ח"ו ועכשיו שכבר נברא ג"כ עומדת באותו בחי' אפשרית ובידו ברגע לבטלו כאלו לא בראו מעולם כלל, רק בעיני אדם נראה כאילו הוא דבר קיומי לעולמי עד, וכמו שאדם בעצמו חושב שחי יחי' לנצח ומהם הרבה שאינם מוציאים שנתם ל"ע וכמה מקרים בנ"א נפגעים ואינה עולה על מחשבתם מה שיקרה ואח"כ רואים המציאות, גם כי אדם עולם קטן בפרטי פרטות, וכמה פעמים שמענו וראינו חורבנות של ישובים מאלפי ורבבות בנ"א, וסוף דבר, יש דינים כלליים ודינים פרטיים, שכיחים ואינם שכיחים, והכלל מה שיותר שכיח נידון בעיתים יותר תכופות עד שיש שנידון בכל

ביאורים

שאינם מוציאים שנתם לא עלינו, וכמה מקרים בני אדם נפגעים ואינה עולה על מחשבתם מה שיקרה, ואח"כ רואים המציאות שקרתה לפי הרצון העליון, גם כי אדם עולם קטן בפרטי פרטות, וכמה פעמים שמענו וראינו חורבנות של ישובים מאלפי ורבבות בנ"א וזה דין כללי. ולמעשה, סוף דבר, יש דינים כלליים ודינים פרטיים, שכיחים ואינם שכיחים כגון פרנסה או טובות הבאים מזמן לזמן, והכלל הוא מה שיותר שכיח נידון בעיתים יותר תכופות, עד שיש שנידון בכל רגע, והדברים שאינם שכיחים ואינם מדרכו

דינים והתחדשויות כלליים ויש דינים והתחדשויות פרטיים ד', כמו בעת התחלת בריאת העולם הי' אפשרות לברוא או לא לברוא, ולא הייתה הבריאה בשום פעם חיובית ח"ו, כלומר הקב"ה אף פעם לא היה חייב לברוא את העולם, אלא תמיד היתה הבריאה ברצונו הפשוט, ועכשיו שכבר נברא, גם כן עומדת באותו בחי' אפשרית, ובידו ברגע לבטלו כאלו לא בראו מעולם כלל, רק בעיני אדם נראה העולם קיים ועומד כאילו הוא דבר קיומי לעולמי עד, וכמו שאדם בעצמו חושב שחי יחי' לנצח, ומהם הרבה

ציונים והערות

בעצמות הנפש הנ"ל. ואין פי' טוב ומקיף מלמעלה שהרי כתיב את השמים ואת הארץ אני מלא אני ממש אלא שאין שם בחי' גילוי לשיכולו העולמות לקבל ולא יבטלו במציאות שהרי כל העולמות הם בע"ג ת"ק שנה ואפילו המלאכים שהם שכליים נבדלים הרי יש גבול להשגתם ואין יכולין לקבל אור א"ס ב"ה שכשמו כן הוא אין לו סוף כו' ועל ידי התחדשות גילוי כזה שהוא למעלה מן ההשתלשלות לבחינת וסדר ההשתלשלות דהיינו מבחי' אני מלא אני ממש לבח' מכה"כ כבוד הוא בחינת התלבשות בבחי' ממכ"ע נמשך תחלה ראשית הגילוי בכללות החיות ברה"ע על כל השנה ואח"כ לפרקים וחדשים ימים ורגעים בדרך השתלשלות.

ורבנן אמרי דינא. ומשמע דקודשא בריך הוא משגח בכל יומא ויומא בעלמא. אבל מידן דינא, עד ארבעה זמנין אלן, למידן כל עלמא'. יד. ראה ליקוטי תורה (דרושים לר"ה דף נג טור ד): 'בר"ה נמשך גילוי כללות החיות של כל השנה וממנו נמשך חיות להתחלקות פרטים של רגלים וארבע תקופות ובארבעה פרקים שבהם העולם נידון וי"ב חדשים ואח"כ לימים אחדים להיות מחדש בכל יום תמיד מע"ב ואדם נידון בכל יום ואח"כ גם לרגעים וכמ"ש לרגעים תבחננו מפני שראשית גילוי ההמשכה הכללית היא מבחי' סוכ"ע שאינו בגדר עלמין כלל דהיינו שאין שם בחי' גילוי עלמין כלל רק שכל בחי' עלמין הם שם בהתכללות בהעלם כמו עד"מ

רגע, ולבטל הדינים כלליים או פרטיים, לעומת זה יש תפילות רבים של הימים נוראים, ולפעמים לבטל דין חזק צריכים להתפלל מעומקא דליבא ותחנונים וברמעות כפי המצב.

וְלִבְּן בראש השנה אומר אתם נצבים היום כולכם, שצריכים להתאחד עם כל דרגות בני אדם, היות כי אין מלך בלי עם, וכל מה שיותר רבים ברוב עם הדרת מלך, ועי"ז לא הביט און ביעקב וגו' ותרועת מלך בו (במדבר כג, כא), כי אל תבוא במשפט עמנו (סליחות עפ"י תהלים קמג, ב), היות והשיב לא נאמר אלא ושב (מגילה כט.), כי השכי' הק' עמנו בגלותינו, והדן ישראל כאלו דן כביכול, ובכל צרתם

ביאורים

'תרועת מלך' לשון חיבה ורעות. וכן אנו מבקשים כי 'אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי' (סליחות עפ"י תהלים קמג, ב), דיש לפרש שאנו אומרים להקב"ה אם יש משפט על עם ישראל הרי גם הקב"ה השוכן עמנו נכלל במשפט, היות שהשי"ת שוכן בתוך בני ישראל, וכמו שדרשו חז"ל (מגילה כט.) על הכתוב בפרשתנו (דברים ל, ג): 'וְשָׁב ה' אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבְּצֶךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצֶךָ ה' אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה - והשיב לא נאמר אלא 'ושב', כי השכינה הק' עמנו בגלותינו, והדן את ישראל כאלו דן את הקב"ה בעצמו כביכול^{טו}, וכן נאמר בְּכָל צָרָתָם לוֹ צָר (ישעי' סג, ט) כביכול. והמבין כל זה פודה השכי' הק' מבית שביה, ו'לה' תִּשְׁמָעָה עַל עַמֶּךָ בְּרַבְתָּךְ סֶלָה' (תהלים ג, ט. וראה זוה"ק ח"ג צ: טו), שכאשר מושפע

של עולם הם נידונים בראש השנה, והאדם יכול לבטל הדינים כלליים או פרטיים לפי ערך תפילתו, ומאחר ובראש השנה הוא נידון יותר כללי ומקיף ממה שנידון בכל יום, לעומת זה יש תפילות רבים של הימים נוראים, ולפעמים לבטל דין חזק צריכים להתפלל מעומקא דליבא ותחנונים וברמעות כפי המצב.

ולבן בראש השנה אומר הכתוב: 'אתם נצבים היום בְּלִבְכֶם, שצריכים בראש השנה להתאחד עם כל דרגות בני אדם, היות כי אין מלך בלי עם, וכל מה שיותר רבים מתאספים להתפלל יחדיו, 'קרב עם הדרת מלך' (משלי יד, כח), ועי"ז 'לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישׂראל ה' אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ ותרועת מלך בו' (במדבר כג, כא), וכמו שפירש רש"י שם

ציונים והערות

עמך ברכתך סלה לה' הישועה הכי תנינן זכאין אינון ישראל דבכל אתר דאתגלו שכינתא אתגלייא בהדיה, כד יפקון ישראל מגלותא פורקנא למאן, לישראל או לקודשא בריך הוא אלא הא אוקמוה בכמה קראי והכא לה' הישועה ודאי, אימתי על עמך ברכתך סלה, בשעתא דקודשא בריך הוא ישגח בברכאן עלייהו דישראל לאפקא לון מן

טו. עי' ספר אור תורה להמגיד ממעזריטש זיע"א (אות רכז): 'אל תבוא במשפט עמנו, פי דכל הדנים את ישראל דנים כביכול אותו יתברך כי הוא אחדות עמנו, כי לא יצדק לפניך כל חי המלאך נקרא כ"ל ח"י שהוא הכל חיות מאתך והאיך ידיו אותך'. והובא בקדושת לוי (פרשת נצבים). טו. ז"ל הזה"ה ק: 'תו פתח ואמר (תהלים א) לה' הישועה על

לו צר (ישעי' סג, ט) כביכול. והמבין כל זה פודה השכי' הק', ולה' הישועה על עמך
ברכתך סלה (תהלים ג, ט. וראה זוה"ק ח"ג צ:).

ביאורים

טובה ברכה וישועה על עם ישראל, כביכול הרי זה ישועה להשי"ת.

ציונים והערות

גלותא ולאוטבא להו כדין לה' הישועה ודאי, ועל מן גלותא הדא הוא דכתיב (דברים ל) ושב ה' אלהיך
דא תנינן דקודשא בריך הוא ייתוב עמהון דישראל את שבותך ורחמך.

הקריאה מעוררת

סגולה לקבלת התפילות בימים נוראים

ובזמן שצריכים שיתקבלו התפילות ליתן אוזן קשבת לבקשתנו לשלום חיינו
ושיתקבלו דברינו בחן וברצון למלאות כל בקשתנו, העיקר, אהבה,
להרבות חסד, להסתכל בעין טובה, כי מכל אלה אוכלים מיד פירותיהם.

הוראות למעשה

- השופר סגולתו להשמיע הכתרת המלך ואין מלך בלא עם.
- בראש השנה נכרת עם הקב"ה ברית חדשה כמו תנאים שלא יכריחו ויעלימו זה מזה.
- הקב"ה נוהג במדה במדה וכשאנו מקבלים מלכותו הוא מקבלנו לעם.
- מעלת האסיפה בראש השנה כי כבוד המלך בריבוי המדרגות.
- יש חידוש הבריאה בכללות ובפרטות ודין בכללות ובפרטות ובראש השנה הוא הכללות.
- תפילת רבים בראש השנה ובדמעות סגולתה לבטל הדינים הקשים.
- הקב"ה משתתף עם ישראל במשפט ועי"ז אנו נפדין מכל צרה וצוקה.

**ואלה יעמדו על הברכה ידידינו הנכבדים
שהרימו תרומתם קודש להוצאת הגליון**

נדבת ידידנו החשוב

הרב אהרן ב"ר פרץ רובין שליט"א

לרגל שמחת

חולדת הבן

בשעטו"מ

שמחת השלום וזכור יתקיים בבית המדרש המרכזי של
כ"ק האדמו"ר שליט"א ברח' פחד יצחק ביתר

נדבת ידידנו החשוב

הרב יואל צבי גרוס שליט"א

לרגל שמחת

חולדת הבת

בשעטו"מ